

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.О. БОБРОВА

Володимир Олександрович Бобров народився 8 січня 1943 р. У 1966 р. він закінчив Дніпропетровський державний медичний інститут і почав працювати в Запорізькому медичному інституті асистентом, згодом став доцентом. Після успішного захисту докторської дисертації В.О. Бобров обійняв посаду завідувача кафедри, а невдовзі — проректора Запорізького інституту вдосконалення лікарів ім. М. Горького. У 1985 р. Володимир Олександрович очолив кафедру кардіології Київського інституту вдосконалення лікарів (нині — кафедра кардіології і функціональної діагностики Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, НМАПО), якою керує дотепер. Водночас він обіймав низку важливих посад: у 1985–1990 рр. — головний терапевт, а в 1990–1998 рр. — головний кардіолог МОЗ України; у 1989–1998 рр. — директор Інституту кардіології ім. М.Д. Стражеска. Упродовж 1994–1995 рр. В.О. Бобров був міністром охорони здоров'я України. У 1968 р. Володимир Олександрович захистив кандидатську, а в 1980 р. — докторську дисертацію, у 1982 р. здобув звання професора. Він — член-кореспондент НАН України (1991) і НАМН України (1993), дійсний член АН вищої школи України (1995).

Основний напрям наукових досліджень В.О. Боброва — серцево-судинна патологія, зокрема порушення ритму серця, артеріальна гіпертензія, ішемічна хвороба серця, організація кардіологічної допомоги. Він запропонував концепцію «аритмогенного серця», яка дає змогу вийти на новий рівень розуміння фундаментальних аспектів патогенезу аритмій і обґрунтувати новітні підходи до стратегії й тактики їх діагностики та лікування. Крім цього, Володимир Олександрович вивчає патології органів дихання і травлення, а останнім часом зосередився на проблемах клінічної й експериментальної кардіології.

Під керівництвом В.О. Боброва вперше в Україні впроваджено методи внутрішньокоронарного тромболізу й ангіопластики. У складі робочої групи з порушень серцевого ритму Українського наукового товариства кардіологів Володимир Олександрович брав участь у підготовці стандартів діагностики й лікування фібриляції передсердь. Не можна оминати увагою і самовіддану роботу В.О. Боброва в Центрі підготовки космонавтів, за яку він здобув повагу і вдячність підкорювачів космосу.

Багато зусиль Володимир Олександрович докладає для розвитку кафедри кардіології і функціональної діагностики НМАПО — опорної в Україні з відповідних напрямів. В освітню програму введено нові цикли тематичного вдосконалення з клінічної аритмології, клінічної фармакології в кардіології, передатестаційні цикли з кардіології. Протягом останніх 5 років опубліковано близько 20 методичних рекомендацій. Здійснюється підготовка підручників з кардіології і функціональної діагностики для системи післядипломної освіти.

В.О. Бобров проводить лікувально-консультативну роботу в Інституті кардіології ім. М.Д. Стражеска НАМН України, низці медичних закладів Києва та України, є кон-

сультантом Державного лікувально-оздоровчого управління. Він — член Європейського товариства кардіологів, Європейської асамблеї кардіологів, Ради з клінічної кардіології Американської асоціації серця; елект-президент наукових товариств кардіологів країн СНД; академік Нью-Йоркської академії наук та Міжнародної академії інформатики при ЮНЕСКО.

У вересні 1993 р. завдяки зусиллям В.О. Боброва — тодішнього голови президії правління — Українське наукове товариство кардіологів стало повноправним членом Європейського товариства кардіологів. З 1994 р. з ініціативи Володимира Олексійовича виходить «Український кардіологічний журнал».

У доробку В.О. Боброва — понад 1000 наукових праць (близько 220 з них надруковано за кордоном), зокрема 50 монографій, посібників і програм для післядипломного навчання лікарів-терапевтів і кардіологів, 87 методичних рекомендацій, 30 патентів на винаходи.

Під керівництвом Володимира Олексійовича підготовано 32 доктори і 78 кандидатів медичних наук. Він створив відому в Україні й за кордоном кардіологічну школу.

В.О. Бобров — член редколегій видань «Український кардіологічний журнал», «Лікувальна справа», «Архив клинической и экспериментальной медицины», редакційних рад російських журналів «Кардиология», «Терапевтический архив». Він входить до складу вченої ради НМАПО.

Плідну наукову і педагогічну діяльність Володимира Олексійовича відзначено званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (1990), премією ім. М.Д. Стражеска НАН України (1994).

Наукова і медична спільнота, колеги й учні сердечно вітають Володимира Олексійовича з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, довгих років життя й успіхів у всіх починаннях.